

ПОТРАГА ЗА САМИМ СОБОМ

А шта је заправо идеја о јединственој земљи.

– Сви ми имамо неке своје животиње и свако налази индивидуални њуш и излаз. Међу њим, на како ми се чини, а можда грешим, да нам недостигаје осећај да смо сви негде повезани, да смо сви једно и да сви, у ствари, идемо истим њушем ка истом циљу. Потрага за самим собом је њишање на које се никада не добија одговор. Ко смо и шта смо су њишања на који наш ум може да одговори на неком вишем нивоу, када се ошворе зашворени центри. Зашто мислим да свако прво треба да сагледа себе и да ради на себи, јер само тако можемо створити просперитетну заједницу – прича Бранко самоуверено као да је он пронашао одговор на њишање без одговора.

Нешто од тога препознала сам у младићу кога сам први пут срела пре равно осам година. И тада је зрачио оптимизмом, пун полета и енергије убеђен да се само добрим идејама и добрим делима свет може учинити бољим и лепшим. Данас после осам година налазимо се на истим местима. Додуше у нешто измењеним улогама, али и данас у њему препознајем исту ону жељу и спремност да се нешто уради за општу добробит човечанства, али на неки други, зрелији начин каналисану. За разлику од раније звучи сигурније и увереније и спреман је да верује да се све може изменити, али само онда када се свако од нас загледа у своју душу, јер Сефери рече да душа ако хоће себе да упозна у душу она треба да гледа, странца и непријатеља спазимо у огледалу. На моменат вас може и уплашити његово размишљање, помало сурово, час имагинарно, час реално, на моменат вас запањи својом још увек дечачком отвореношћу и наивним уверењем да се данас нешто може радити из убеђења. Запитате се нису ли размишљање и поглед на свет и човечанство овог младог човека још само једна утопија која ће се изгубити у стварности као прах пепела. А онда вас у све разувери његова одлучност и спремност да се залаже и бори за своју идеју, да око себе окупи људе који исто или барем слично мисле и да покуша да мења свет, али прво себе и своја схватања. Данас одлучније и сигурније него икада. И да све ово не буде само празна прича и филозофирање покушао је своја схватања и убеђења да преточи у идеју „Земља за нас“. И зби се фестивал на острву и заживе земља глобалног јединства, како тако, али заживе и увери барем оне најпреданије

да све ово није само празна прича.

Док сам слушала његову причу покушала сам да докучим њену срж, питајући се да ли овај младић жели да својим, назови филозофским размишљањима, фасцинира своје слушаоце, или он заиста прича неку ствар која има своје упориште и основу. Често цитирање Ничеа, Питагоре навело ме је да помислим да жели само да изнесе своје познавање филозофије, али када вас и неколико сати после разговора натера да још увек размишљате о њему и ономе што је говорио постајете све убеђенији да то што казује има смисла. Мисли вам се преплићу и по сваку цену желите да утврдите да ли је у праву, пронађите ли се ви у свему томе, и све сте убеђенији да је прича о ЕКВ и инспирацији коју му је она дала само делић основе свега, корени су негде много дубље.

Прича о земаљским циљевима, о интеракцији, о афирмацији младих и креативних и пружање простора и времена да се људи искажу и самим тим остваре само је покушај ширања идеје духовности. Категорично и самоуверено негодује на чињеницу да многи у томе виде елементе различитих религија и истиче да цела ова ствар нема везе ни са једном религијом, ни са једном сектом, јер им се и то приписује. Ово је једноставна, универзална, класична прича о нама самима, о човеку, о томе како је заборавио на себе и оно што јесте. Живимо свакодневницу, окренутим тренутним стварима, а заборављамо нешто важно и несвесни смо тога. Заборављамо ко смо и шта смо, али не као индивидуе, лично, већ као део овог космичког система, ми као део једне универзалне и јединствене приче.

Слушам ово све и даље се питам да ли

има смисла или сам дозволила да ме заинтересује свакако нестварна, а на моменте, бога ми, и немогућа прича. Али терам себе да се и даље укључим у разговор посебно због чињенице да се разговор о концерту и гостовању Дарка Рундека у Ариљу претворио у озбиљнију тему у коју се укључила цела редакција. Заинтересована развојем целе ситуације још савесније се потрудих да све то одслушам и негде у свом мозгу прихватим, поготову што видех да га сви капирају и потврдно климају главама да говоре „има ту логике“. Би ми лакше и негде у подсвести пронађох истину. Тачно је да смо сви помало, ма шта помало, дубоко утонули у сан и питање како све ово функционише у стању тог метафизичког духовног сна, како уопште битишемо овим животом је на месту. Али ово је Србија, Балкан и овде још увек не дувају повољни ветрови када је у питању прича о духовности и уздицању човека. А ништа се много не би променило, и даље бисмо причали о земљи за нас, само бисмо имали можда неограничену енергију да се остварујемо на задацима које смо сами себи поставили. Тако долазимо до кључних одговора на питање ко смо и каква је наша улога на том глобалном плану. И таман када се предате и постајете готово убеђени да је то права ствар, следи шок у виду искреног признања. „Моја потрага за собом није завршена, ту је све време, али не функционише у мери која је неопходна.“

Ниче је говорио да је човек мост и да еволуција није завршена, али своју идеју није успео да укорени у стварности. Постоје људи који настављају његову мисију и настоје да је испрате до краја избегавајући замке којима је Ниче подлегао.

Признајем, прича је чудна и нисам баш сигурна да ли сам успела да вам је пренесем онако како сам је ја схватила. Али, шта хоћу да кажем? Позитивно је то што неко размишља својом главом, што покушава неку идеју да изнесе до краја упркос свим препрекама и што пре свега верује у то што ради. Ви не морате поверовати у ово. Нисам ни ја до краја. Још увек постоји неки камен спотицања који ми не дозвољава да потпуно верујем да тако нешто може постојати. Можда је то само бегство од реалности и сопствене одговорности. Не знам, а вероватно није ни важно. Ако вас све ово буде барем подстакло да размислите о земљи за нас, Бранко је своју идеју довео на пола пута до остварења, остало је ствар добре воље и капирања самог себе.

С. Р.